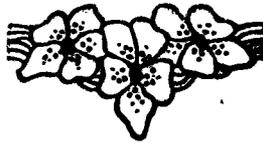

అ బ్బాయి పెళ్ళి

“ప్ర మ క”

[మధ్యాహ్నం పడకొంటు గంటలు. నుందరయ్య ఇంట్లో]

నుందరయ్య:—ఏమేన్ ఇలారా! తమలపాకుల లేవా ఈ కోణి?

పరసమ్మ:—ఉన్నయ్యండి! పస్తున్నా. (తమలపాకుల పళ్లెంతో వస్తుంది)

నుం:—అవునుగాని, ఈకోణిగదూ అబ్బాయి వస్తా?

స:—అవునండి. ఇవ్వాలే వస్తాడు.

నుం:—ఈ ఏడు వాడి పెళ్ళిచేస్తానే. నేను పెద్దవాడి సయ్యాను.

స:—(నవ్వి) నేను మాత్రంకాలేదా? శకుంతలను చేసి కుందాము.

నుం:—ఆ లలితనేచేసికుందాము. మొన్నవాడు లలిత మీద ఇప్టమున్నట్లు మాట్లాడేడు.

స:—మొన్న శకుంతులమీద ఇప్టమున్నట్లు నాతో అన్నాడు.

నుం:—అబ్బ! మీ ఆప్టకూతురును చేసికుంటామని ఎంతాక!

స:—మీ చెల్లెలు కూతురును చేసికుందామని లేదా మీకు?

నుం:—అందుకే లలితను చేసికుందాము.

స:—వద్దండి! లలిత బాగుండదు. చదువులేదు; కట్నం రాకు.

నుం:—ఆ శంకలకుందా అందము? అయినా అందాన్నేం చేసికుంటావు?

స:—అందము తేలిపోతేనేం? చదువుంది.

నుం:—ఎందుకీ నోల తొంబూలాలి కుచ్చుకోటా నికి మా భావపు రమ్మయ్యాను.

స:—నే చస్తే ఒప్పుకోను. ఇవ్వాలే (వ్రాయండి మా అన్నయ్యను రమ్మని.

నుం:—ఎందుకు?

స:—ముహూర్త నిర్ణయానికీ.

నుం:—నే ఒప్పుకోను, లలితను చేసికుంటాను. ఏ వాళ్లునా మామగారిని ముఖపెట్టేది అడే.

స:—ఏ వాడయినా అత్తగార్ని ముఖపెట్టేది శకుంతలే!

నుం:—నీకు తెలియ సరూ! ఊరుకో!

స:—(తమలపాకులు కోపంగా విసిరికొట్టి) మీకు తెలుసు. మీరు మా అన్నయ్యను రమ్మని వ్రాయండి.

నుం:—ఎందుకు నునకీ పోట్లాట అబ్బాయికి ఎవర ఇప్ట నుయిలే వాళ్ళను చేసికుంటాడు. సరేనా.

స:—సరే.

(వాకిట్లో బండి ఆగిన చప్పుడు చేతిలో బాగ్లో భాస్కరం, మ్యాలి ప్రవేశిస్తారు)

భాస్కరం:—నాన్న!

నుం:—వచ్చావా? రా! ఆ ఆమ్మాయి ...

భా:-మీ కోడలు. నా భార్య
 స:-(అత్రంగా) ఆ! ... ఆ! ఏమిటి నా కోడలా? ఏమంది చూస్తారేం?
 భా:-ఏం చేస్తారు? ఇన్నార్లు మీరు చెప్పినట్లు విన్నాను. ఇక వినదలచలేదు.
 స:-ఏమిట్రా ఈ మాటలు (విచారంగా) ఆ కనుకంకల గతి ఏమిటి?
 భా:-చురొకరిని చేసికోవ్వను. భింకానయం ఆ గయ్యా శిని కట్టుకుంటే సాబ్రతుకు తేలిపోయిఉండేది.
 స:-ఏంమాటలు రా అవి?
 భా:-నులతి! బండిపిలు వెళ్ళిపోదాము.
 నుం:-ఎక్కడికి?
 భా:-శాకు నుంటూరులోనే ఉద్యోగం దొరికింది నాన్నా!

నుం:-ఎక్కడికి వద్దు ఉండు.
 మాలతి:-బండివచ్చిందండి!
 భా:-వస్తున్నా, నాకు తెలుసు నాన్నా ఇక్కడుంటే అమ్మ బగ్గర నిలవలేదు మాలతి.
 స:-ఆ మాటనిజమే! (కసిగా అంటుంది)
 భా:-మాలతి నాన్నకు నమస్కారం చేసితా.
 మా:-(నమస్కరిస్తుంది) వెళ్ళొస్తాముమామయ్యా!
 నుం:-కుభంగా పోయిరాకల్లీ.
 (భాస్కరం మాలతి నిష్క్రమణ)
 నుం:-అబ్బాయి వెళ్ళి సమస్య తేలిపోయింది. ఇంకా విచారించకు.
 స:-ఓ నాడు విచారించాను గనక నా!
 నుం:-అంతేలే!

ఒక తరగతిలో సీతి కథలు చెప్పతున్న ఉపాధ్యాయుడు “మీలో నెండరికి స్వర్గమున కెళ్లడాని కిష్టమో చేతులెత్తండి” అన్నాడు విద్యార్థుల నుద్దేశించి.
 తరగతిలో నందరు ఒక్క బాలుడుతప్ప చేతులెత్తారు.
 మాష్టరు “గోపాల్! నీకు స్వర్గానికి వెళ్లడం యిష్టంలేదన్నమాట!” అన్నాడు.
 “ఇష్టములేకేమండీ! - కాని....మా అమ్మ స్కూలు వదలగానే గరాసరి యింటికి వచ్చేయ్యమంది.”

కేముల కుటుంబరావు